

A Fővárosi Ítéltábla a (jogtanácsos neve) jogtanácsos által képviselt TEMPO Párt (1201 Budapest, Irma utca 2.) felperesnek a dr. Horváth Miklós jogtanácsos által képviselt Igazságügyi Minisztérium (1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 4.) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. december 2. napján kelt 8.P.24.438/2015/3. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint fellebbezési költséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében kérte, hogy az elsőfokú bíróság kötelezze az alperest a ... közvetítő részére kiadott és sorszámozott közvetítői igazolvány alapját képező kérelem és mellékletei, és azzal összefüggésben keletkezett iratok másolatára, valamint az alperes által nevezett közvetítő részére kiadott közvetítői igazolvány alapján végzett tevékenységgel összefüggésben az eljárások során keletkezett iratok másolatainak kiadására.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte.

Előadta, hogy a felperes csak a nyilvános névjegyzékben feltüntetett adatok megismerésére jogosult, az annak alapjául szolgáló dokumentumok nem nyilvánosak.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 forint perköltséget.

Megállapította továbbá, hogy az eljárás illetékmentes.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette az az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § (5) bekezdését, 27. § (8) bekezdését, 26. § (2) bekezdését, 31. § (2) bekezdését, a közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény (Ktv.), 5/A. § (1)-(2) bekezdéseit, 6. § (1)-(3) bekezdését.

Elsősorban azt rögzítette, hogy a felperes tudomásul vette azt az alperesi előadást, mely szerint ...

közvetítői minősége 2014. február 11. napjával megszűnt a névjegyzékből való törléssel.

A jogszabályi rendelkezés alapján a nevezettel és tevékenységével kapcsolatos, az internetes adatbázison keresztül elérhető nyilvános adatnak minősül: a család- és utóneve, felsőfokú és egyéb szakirányú végzettségét igazoló oklevelének, szakvizsgájának száma, kelte, tudományos fokozatai, szakmai gyakorlat időtartama, közvetítői szakmai képzés elvégzését igazoló okiratainak száma, kelte, a szakmai testületi tagság, a névjegyzékbe vétel időpontja, a határozat száma, a közvetítői tevékenység megkezdésének, szünetelésének, megszűnésének időpontja, az ismert idegen nyelvek meghatározása, speciális szakterület, az iroda megjelölése, a közvetítő által megjelölt azon jogi személy címe, amelynek alkalmazottjaként a közvetítői tevékenységet folytatja, az elérhetőségi cím és a közvetítői igazolvány száma.

Ennek alapján és ezzel összefüggésben azt állapította meg, hogy a felperes által kért adatok azok, amelyekből az idézett nyilvántartás adatai származnak. A felperes által kért adatokat személyes adatnak minősítette, mert azok egyértelműen összefüggésbe hozhatók a nevezettel. Személyes adatok azonban csak akkor bocsáthatók az adatkezelő rendelkezésére, ha az érintett ahhoz hozzájárult, vagy jogszabály azt közérdekből nyilvánosnak minősítette.

A közvetítői névjegyzékbe történő felvételre vonatkozó kérelmet és az ahhoz csatolt okiratokat az alperes kezeli, illetőleg kezelte, de azok személyes adattartalmuk alapján nem minősülhetnek közérdekű adatoknak.

Azt is megállapította, hogy a közvetítői tevékenységet végző személy előéletére vonatkozó esetlegesen foglalkozástól eltiltással kapcsolatos adatokat az alperes csak a nevezett nyilvántartásból való törléséig kezelte, ezért az ezzel kapcsolatos adatkezelői minősége megszűnt.

Az elsőfokú bíróság nem minősítette közérdekű adatnak a közvetítői tevékenységet ellátó személy vizsgálatát, és az azzal kapcsolatos határozatban foglaltakat.

Ezekben a dokumentumokban fellelhető adatok megítélése szerint túlmutatnak az érintett személy nevéen, feladatkörén, munkakörén, vezetői megbízatásán, a közfeladat ellátásával összefüggésben álló egyéb személyes adatán, ezért közérdekből nyilvánosnak sem minősíthetők. Kifejtette azt is, hogy ha a nevezett személy eljárásával összefüggésben miniszteri határozat született és bírósági felülvizsgálata is történt, a bírósági iratok megismerése csak a perben részt vevő személyek, felek és az ügyész számára lehetséges, ezen személyeken kívül az eljárásról felvilágosítás csak annak adható, aki az eljárás lefolytatásához, illetve annak eredményéhez jogi érdeket tud igazolni.

Kifejtette továbbá, hogy bírósági határozatok megismerésének kikényszeríthetőségére az Infotv. szabályrendszere nem alkalmas.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben a terhére perköltséget megállapító ítéleti rendelkezést támadta.

Az elsőfokú bíróság ítéletének perköltség tárgyában hozott döntése alapján az alperes nem adott okot a perre.

Tévesen indult ki az elsőfokú bíróság abból, hogy a felperes tudomásul vette azt az alperesi előadást, miszerint ... közvetítői minősége 2014. február 11. napjával, a névjegyzékből való törléssel megszűnt. Ilyen tudomásul vétel, illetőleg felperesi elismerés nem történt a perben. Ezzel összefüggésben elsősorban arra hivatkozott, hogy nincs abban a helyzetben és korábban sem volt, hogy az alperes ezen nyilatkozatának megalapozott voltát ellenőrizhesse. Arra hivatkozott, hogy az alperes nem szolgáltatott olyan adatot, amely alapján követhető az, hogy az ezen ténnyel kapcsolatos adatok közzétételre kerültek, mivel az IM-nek 2014-ben már nem volt hivatalos közlönye, míg a Magyar Közlöny egyetlen 2014-es száma sem tartalmaz ilyen adatot. Ebből az következik, hogy az elsőfokú bíróság minden külön igazolás és ellenőrzés nélkül fogadta el az alperes által tett nyilatkozatot.

Mindezek alapján kérte az elsőfokú bíróság ítéletének perköltségre vonatkozó rendelkezése megváltoztatását, valamint az adatigénylésének 3. pontjában megfogalmazott igény tekintetében az alperes egyszerű előadását igazoló adatközlésre történő kötelezést, mivel az elsőfokú bíróság e tekintetben nem bírálta el a keresetet.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyben hagyását kérte.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság határozata nem tartalmaz olyan indokolást, hogy az alperes nem adott okot a perre. Hivatkozott továbbá arra, hogy a felperesi fellebbezés az indokolása szerint lényegében az érdemi döntést támadja, holott a jogorvoslat csak a perköltséget érinti.

Kifejtette továbbá, hogy ... névjegyzékből való törléséről 2015. szeptember 30. napján kelt levelével tájékoztatta a felperest, de a felperes a törlés közzétételével kapcsolatos adatokat nem kérte, csak az ennek alapjául szolgáló iratok másolatára tartott igényt, ezt azonban az alperes nem adhatja ki. Álláspontja szerint a felperesi kérelem tartalma alapján arra nézve nem kellett bizonyítást lefolytatni, hogy az alperes közzétette-e az adatokat.

Az elsőfokú bíróság – a felperesi fellebbezésbeli hivatkozással ellentétben – felperes teljes keresetét kimerítette, mivel a kereset 3. pontja esetében is elutasította a keresetet, és döntését indokolta is.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezéssel érintett részben bírálhatta felül.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Elsősorban arra mutat rá a másodfokú bíróság, hogy a felperes a fellebbezésével kizárólag az elsőfokú bíróságnak a felperest perköltség megfizetésére kötelező döntését támadta. Az elsőfokú bíróság azért marasztalta a felperest az alperes perköltségében, mert a felperes keresete nem vezetett eredményre.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében helyesen utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség viselésével kapcsolatos döntését nem alapozta olyan perbeli tényre mely azzal azonosítható, hogy az alperes nem adott okot a perre.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 80. § (1) bekezdése rendelkezik úgy, hogy ha az alperes a perre okot nem adott, és a követelést az első tárgyaláson azonnal elismeri, az alperes költségében a felperest kell elmarasztalni.

A perköltség viselésnek ezen szabálya két, együtt érvényesülő feltételt tartalmaz, egyrészt azt, hogy az alperes a perre nem adott okot, másrészt az alperesnek az első tárgyaláson a felperesi követelést el kell ismernie. Az alperes azonban kifejezett védekezést terjesztett elő a felperesi követeléssel szemben, elismerő nyilatkozatot nem tett. A felperesnek az alperes perköltségében marasztalására nem a Pp. 80. § (1) bekezdése alapján került sor, hanem a kereset alaptalansága miatt kötelezte az elsőfokú bíróság felperest – pervesztességére tekintettel – a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megfelelő indokok mellett, jogszerűen utasította el. A felperes a kizárólag a perköltség megfizetését érintő fellebbezésében az érveit az elsőfokú bíróságnak az ügy érdemét eldöntő indokolásával kapcsolatosan is kifejtette.

A felperes a jogorvoslati kérelmében azt is megemlítette, hogy az elsőfokú bíróság az adatigénylés 3. pontjában megfogalmazott igénye tekintetében nem foglalt állást. Ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság kiemeli, hogy a felperes a pert megelőző adatigénylése valóban három pontot

tartalmazott, azonban a felperes az igényét a keresetével csak az első két pont tekintetében hozta a perbe. A felperesnek nem volt olyan tartalmú kereseti kérelme, ami a fellebbezésében foglalt azon igényével kapcsolatos, hogy az alperes ... közvetítői névjegyzékből való törlését igazoló adatközlést is tegyen. E tekintetben helytálló volt az alperes fellebbezési ellenkérelmében tett észrevétele, miszerint a Pp. 247. § (1) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban a keresetet nem lehet megváltoztatni.

Helyes volt az elsőfokú bíróság keresetet elutasító döntése azon az alapon, hogy a felperes által kért adatok a személyes adat fogalomkörébe tartoznak. Az Infotv. a közérdekű adatigénylések során, az Info tv. 26. § (1) bekezdése alapján csak a közérdekű adatok és a közérdekből nyilvános adatok megismerését teszi lehetővé. Az Info tv. 3. § 5. pontjának fogalommeghatározása szerint közérdekű adat nem lehet a személyes adat (Info tv. 3. § 2. pontja) fogalma alá eső adat. Az igényelt adatok továbbá nem tartoztak, az Info tv. 26. § (2) bekezdésében meghatározott olyan személyes adatok közé, melyek megismerése törvény alapján lehetséges, és ezért minősülnének közérdekből nyilvánosnak.

Másrészről a közvetítői tevékenység – Ktv. 17-22. §§-ban foglalt szabályai szerinti – ellenőrzése során megismert személyes adatokat az alperes a Ktv. 5/A. §-a szerint csak a hatósági ellenőrzés időtartamára vagy a névjegyzékből való törlésre irányuló eljárásban az eljárás jogerős befejezéséig kezelhette. Az alperes az Info tv. 26. § (1) bekezdése szerint kizárólag a kezelésében levő közérdekű adat és közérdekből nyilvános adat megismerését kell lehetővé tennie.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre ezért köteles viselni a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes másodfokú perköltségét.

A másodfokú perköltség, az alperesi jogi képviselőt megillető, a Pp. 67. § (2) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított jogtanácsosi munkadíj.

A per illetékmentes voltára tekintettel a feleknek fellebbezési illeték fizetési kötelezettsége nem keletkezett.

Budapest, 2016. április 19.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

Dr. Heresik Zita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő